

УНИВ. БИБЛИОТЕКА
И. Бр. 59669

ГЛАС

СРПСКЕ КРАЉЕВСКЕ АКАДЕМИЈЕ

СЛ

ПРВИ РАЗРЕД

74

БЕОГРАД

ШТАМПА „ПОЛЕТ“, — ЈУДИЋ — ЗМАЈ ОД НОВАЈА 5 — ТЕЛ. 28-1-39

1932

С А Д Р Ж А Ј

страница

1. В. К. Петковић, О сенону у горњем сливу Пчиње и о његовом тектонском значају 1
2. Ј. Завржел, Фауна хириномида Охридског, Преспанског, Скадарског и Дојранског језера 35
3. К. Шаховић и Ч. Плавшић, Прилози изучавању енергетског метаболизма у патологији. Енергетски метаболизам и никотин 59
4. Илија Ђуричић и Боривоје Мих. Ђорђевић, О покретима изолованог једњака код мачке 73
5. Иван Ђаја и Стеван Ђелинео, Топлотни чинилац растења хомеотерама 99
6. Иван Ђаја, Некоје одлике борбе против хладноће . . 111

(Прегледати и списку Државног научног института, 25. новембра 1941.)

НЕКОЈЕ ОДЛИКЕ БОРБЕ ПРОТИВ ХЛАДНОЋЕ

ОД

ИВАНА ЂАЈЕ

Преступна академика беседа одржана на свечаном годишњем скупу
Академије, 6 марта 1932.)

Беседа Годишњак

НЕКОЈЕ ОДЛИКЕ БОРБЕ ПРОТИВ ХЛАДНОЋЕ

ОД

ИВАНА ЂАЈЕ.

(Приступна академска беседа одржана на свечаном годишњем скупу
Академије, 6 марта 1932.)

Само часна миса у науци, већ и нешто мање миса: она
стајају у тврде камене науке, она су, махом у тежким окол-
ностима, савија хладом наступило дело великих европских
вођа, који су, науку и исписмени, усред грубе борбе за
опстанак, схватили сви значај науке и просвећености за њих
саме свој народ, тамо да над њиховим јубилејним добом
будуће Доситеја и Бука.

Закључак сам Господи Академицима и ја сам се...

Јако и од познатих француских вођа, да је
дугачком савремену своју таласу, тако да је, на својој
вој, готово стајало, заснио. То поред, још француским
вођама је случај, тако рећи, у историји, да се наука
саврше и тачно, што остало, француским вођама, да је
тако да је таласу таласирају, да је, тако да је, тако да је,
тако да је, тако да је, тако да је, тако да је, тако да је,

НЕКОЈЕ ОДЛИКЕ БОРБЕ ПРОТИВ ХЛАДНОЋЕ

од

ИВАНА ЂАЈЕ

(Приступна академска беседа одржана на свечаном годишњем скупу
Академије, 6 марта 1932.)

Ваше Величанство,

Господо Академици

Избором за члана овог ученог друштва учињена ми је велика част. Српској краљевској академији припадали су Јосиф Панчић, Ђуро Даничић, Стојан Новаковић, Јован Цвијић... да поменем само неке међу мртвима. А то су не само часна имена у науци, већ и нешто много више: они спадају у творце наше науке, они су, махом у тешким околностима, својим делом наставили дело великих народних вођа, који су, неуки и неписмени, усред грубе борбе за опстанак, схватили сав значај науке и просвећености по један слободан народ, тако да над њиховим јуначким добом светле духови Доситеја и Вука.

Захвалан сам Господи Академичима који су ме изабрали.

---

*Комплетан текст
је доступан у публикацији*

*Комплетан текст
је доступан у публикацији*

*Комплетан текст
је доступан у публикацији*

*Комплетан текст
је доступан у публикацији*

Ваше Величанство,

Господо Академици,

У оваквој прилици, моји претходници природњаци могли су рећи, као што је то пре много година учинио уважени професор Жујовић, да их је љубав према отаџбини, чију су фауну, флору, стење и камење изучавали, довела до ове

части. Моја изучавања изгледа да нису истом љубављу надахнута. Међутим, кад потражим шта је најпре моју делатност упутило овим правцем, пред очи ми излази онај сунчани дан кад дошавши из родне Нормандије угледах први пут небо своје отаџбине, наше жарко летно небо, бујне његове плодове, дивљу лепоту Дунавске клисуре, а неколико месеци доцније, у свој крајности и необузданости нашега поднебља, снежне вејавице и залеђене реке. Та срчана жестина наше природе, после благе питомине нормандског бледог неба, где лета нису топла, а зиме нису хладне, занела је моје дечаштво: заронити у ту дивну природу, сродити се с њом, живети у њој, била је моја жива жеља. Али у науци, као и у другим стварима у животу, почиње се поезијом а завршава се сувопарношћу, као што сте се данас могли уверити. Али зато ипак могу рећи и ја, као и моји претходници, да ме је на ово место довела љубав према природи, према природи наше отаџбине.
